

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Galina Stratulat,
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Lilia Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 31 martie 2021, în privința inculpatului

Velcinski Dmitri xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 22.08.2012 în baza art. 186 alin. (2), 90 Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani;

2) sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 05.12.2013 în baza art. 187 alin. (2) lit. c), d), 188 alin. (2) lit. c), d), e), f), 186 alin. (2) lit. b), d), 84, 85, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>22.05.2018 – 19.07.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.08.2019 – 15.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.12.2019 – 15.09.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.12.2020 – 31.03.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>19.07.2021 – 18.10.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 19 iulie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Velcinski Dmitri a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat,

pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 90 alin. (11) Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

De la inculpat s-a încasat, în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 1881 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Bejenari Ivan și Mișu Piotr, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Velcinski Dmitri, împreună cu Bejenari Ivan și Mișu Piotr, la 10 aprilie 2018, orele 01:00, acționând în scopul răpirii mijlocului de transport fără scopul sustragerii lui, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului „Mercedes E200”, n/î XXXX, ce îi aparține lui Constantinov Nicolai și ce se afla pe strada lângă casa lui, amplasată pe str-la Vorosilov, nr. 1, mun. Ceadâr-Lunga, unde cu ajutorul cheii de aprindere, ce se afla în torpedoul automobilului, au pornit automobilul sus-indicat și s-au deplasat cu el prin mun. Ceadâr-Lunga, după ce s-au îndreptat spre s. Gaidari, r-nul Ceadâr-Lunga, iar la intrarea în localitatea indicată, au lăsat automobilul „Mercedes E200”, n/î XXXX.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scopul sustragerii lui, săvârșită de două sau mai multe persoane, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani.

La stabilirea pedepsei, se va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, că anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 22.08.2012, în baza art. 186 alin. (2), 90 Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani și sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 05.12.2013, în baza art. 187 alin. (2), 188 alin. (2), 186 alin. (2), 84, 85, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, că se caracterizează negativ, soția lui se află în săptămâna a 20-a de sarcină, că conform certificatului din 05.06.2019 inculpatul nu se află la evidență în Biroul de Probațiune Ceadâr-Lunga, termenul de probațiune expirând la 03.01.2019, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficierei de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 5 ani.

Or, sentința din 05.12.2013 n-a fost executată integral, dat fiind faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiunea la data de 10 aprilie 2018, în baza art. 192¹, alin. (2) lit. a) Cod penal, având antecedente penale nestinse.

3. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Ceadâr-Lunga, Ianac Dmitrii, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal, o pedeapsă definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, stabilirea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii intenționate, în timp ce termenul închisorii constituie mai mult de 5 ani, este ilegală.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Velcinski Dmitri a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că, conform certificatului Biroului de probațiune Ceadâr-Lunga din 05.06.2019, Velcinski D. nu se află la evidență, or, termenul de probațiune a expirat la 03.01.2019,

Prin urmare, nu poate fi adăugată pedeapsa sentinței din 05.12.2013, întrucât inculpatul a executat-o până la emiterea prezentei sentințe.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Central, Gheorghieva Fedora, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Recurenta a indicat că anterior, Velcinski D. a fost condamnat la 5 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă de 5 ani, însă nu a făcut concluzii corespunzătoare și, din nou, fiind în termen de probă, la 10.04.2018 a săvârșit o infracțiune intenționată.

În conformitate cu cerințele alin. (1) art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Instanța de apel a ignorat aceste cerințe ale legislației penale.

În astfel de circumstanțe, reieșind din principiul individualizării pedepsei, stabilindu-i condamnatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără aplicarea art. 85 Cod penal, nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei penale.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 septembrie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată decizia contestată în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, **instanța de apel eronat și-a motivat soluția prin faptul că, la momentul pronunțării sentinței în cauză, inculpatul deja ispășise pedeapsa stabilită anterior, or, inculpatul a comis fapta imputată până la expirarea termenului de probă.**

Astfel, **instanța de apel nu a ținut cont întocmai de prevederile alin. (1) art. 85 Cod penal, interpretându-le eronat. Or, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, (nu însă, înainte de pronunțarea sentinței) condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.**

Totodată, aplicând prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Prin urmare, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de motivarea insuficientă a soluției adoptate cu privire la stabilirea felului și mărimii pedepsei aplicate, inclusiv prin încălcarea procedurii de stabilire a termenului de probă și aprecierea eronată a faptului precum că la momentul pronunțării sentinței expirase termenul precedent de probă.

7. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 31 martie 2021, apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Velcinski Dmitri a fost condamnat în baza art. 192¹ alin (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, **cu executare în penitenciar de tip semiînchis.**

În temeiul art. 90 Cod penal, **executarea** pedepsei aplicate i-a fost **suspendată condiționat**, pe un termen de probațiune de 4 ani.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul a fost condamnat prin sentința judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 05.12.2013 pe art. 187 alin. (2), 188 alin. (2), 186 alin. (2), 84, 85, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

Astfel, la momentul comiterii noii infracțiuni, și anume la 10.04.2018, inculpatul avea antecedente penale nestinse.

Totodată, pedeapsa numită anterior inculpatului a fost executată, ce se confirmă prin certificatul Biroului de Probațiune din 05.06.2019, conform căruia în prezent Velcinski D. nu se află la evidență la Biroul de Probațiune Ceadâr-Lunga, termenul de probațiune fiind expirat la 03.01.2019.

În contextul celor elucidate, **lipsesc temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, întrucât la momentul emiterii sentinței din 19.07.2019, inculpatul și-a ispășit integral pedeapsa în baza sentinței din 05.12.2013.**

Așadar, este nefondat argumentul procurorului privind anexarea la pedeapsa inculpatului a celei neexecutate, numite prin sentința 13.12.2013.

Prin urmare, numirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, v-a corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, ce se califică ca infracțiune mai puțin gravă, și oferă posibilitatea corectării și reeducării celui vinovat, luând în considerare principiul umanismului legii penale,

prevăzut de art. 4, 61 Cod penal.

8. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Lilia Sârbu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta a indicat că la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, reieșind din faptul că, la 19.07.2019, pedeapsa stabilită lui Velicinski D., prin sentința precedentă deja a fost executată.

Ori, instanța de apel nu a interpretat corect prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal care prevăd că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Astfel, nu se cere anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece potrivit legii, intervine anularea de drept din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în decursul termenului de probă, ceea ce și a avut loc în cazul cercetat.

Mai mult, în art. 90 alin. (10) Cod penal este clar menționat, că pedeapsa se stabilește conform art. 85 Cod penal, dacă anume în momentul comiterii unei noi infracțiuni persoana se afla pe termen de probă, dar nu la data pronunțării sentinței sau deciziei, așa cum a interpretat instanța apel.

Velicinski D. a comis infracțiunea la 10.04.2018, adică în perioada de probă stabilită prin sentința din 05.12.2013, respectiv instanța de apel, la stabilirea pedepsei eronat nu a aplicat în privința lui prevederile art. 85 Cod penal, aceste circumstanțe fiind menționate și în decizia Curții Supreme de Justiție din 15.09.2020.

Totodată, instanța de fond și instanța de apel nu au luat în considerație că inculpatul, fiind condamnat în mod repetat pentru comiterea infracțiunilor similare și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a făcut careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsa. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării lui.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanța, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 395 alin. (1) pct. 3), alin. (3), în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute. În toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară niciun fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. În corespundere cu art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocârm în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85. Potrivit art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*)

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a ignorat totalmente prevederile art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, ori, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei - *dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune*, comite totuși în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța care judecă cauza nu mai poate aplica față de inculpat, repetat, prevederile art. 90 alin (1) Cod penal, fiind obligată să-i stabilească pedeapsa conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, adică prin adaugire, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua

sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, iar pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată;

b) a sfidat și prescripțiile din art. 90 alin. (1) Cod penal, care prevede clar și univoc că aplicarea acestui articol este posibilă doar în cazul stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, pe când instanța i-a aplicat inculpatului pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, deci peste limita maximă nominalizată;

c) a dispus divergent și neclar în dispozitivul sentinței aplicarea de două ori a prevederilor art. 90 Cod penal, adică până și după stabilirea pedepsei definitive.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, întemeiat rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai.

Ori, a ignorat totalmente prevederile art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei - *dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune*, comite totuși în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța care judecă cauza nu mai poate aplica față de inculpat, repetat, prevederile art. 90 alin (1) Cod penal, fiind obligată să-i stabilească pedeapsa conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, adică prin adaugire, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua

sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, iar pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată;

b) a sfidat și art. 90 alin. (10) Cod penal, care prescrie clar că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei **săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată**, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85.

Prin urmare, concluzia instanței că: „...lipsesc temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, întrucât la momentul emiterii sentinței din 19.07.2019, inculpatul și-a ispășit integral pedeapsa în baza sentinței din 05.12.2013...”, contravine prevederilor nominalizate, deoarece aplicarea art. 85 Cod penal nu este raportată la data pronunțării sentinței ulterioare, dar se aplică în toate cazurile când cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei a comis o nouă infracțiune anume în perioada de probațiune;

c) a omis prevederile art. 436 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, conform cărora pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii (pct. 6., 7. din decizie).

Ori, în decizia din 15.09.2020, instanța de recurs a statuat clar și cert că: „...instanța de apel eronat și-a motivat soluția prin faptul că, la momentul pronunțării sentinței în cauză, inculpatul deja ispășise pedeapsa stabilită anterior, or, inculpatul a comis fapta imputată până la expirarea termenului de probă..., ...instanța de apel nu a ținut cont întocmai de prevederile alin. (1) art. 85 Cod penal, interpretându-le eronat. Or, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, (nu însă, înainte de pronunțarea sentinței) condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară...„;

d) în dispozitiv a dispus divergent și neclar inițial că: „...2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis”, apoi că: „...executarea pedepsei aplicate de suspendat condiționat, pe un termen de probațiune...”.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, aplicând pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total sau parțial hotărârea atacată și dispune rejudicarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudicării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, deoarece în Curtea de Apel Comrat nu mai poate fi format un complet nou din 3 judecători, aici activând doar 7 judecători, iar 6 din ei au participat deja la judecarea aceleiași cauze pe cale ordinară

de atac, fiind incompatibili conform prevederilor art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Lilia Sîrbu, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 31 martie 2021, în privința inculpatului Velcinski Dmitri xxxx și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 19 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

